

[Finnemann Bruun.]

ny Misforstaaelse hos det ærede Medlem — skulde ske i Overensstemmelse med de Regler, som Forfatningen anviser, er naturligvis en Selvfølge. Der er ikke Tale om, at jeg eller mig bekendt nogen anden gør sig til Talsmand for, at Grundloven ikke nu skulde overholdes til Punkt og Prikke.

Hovedsagen er for mig, at vi faar afholdt Nyvalg til Landstinget, fordi jeg mener, at et nyvalgt Landsting vil have bedre Forudsætninger end det nuværende for at tage Stilling til den Række af Grundlovsændringer, inklusive den eventuelle Ændring med Hensyn til Valgretsalderen, som derefter kommer paa Tale, og for øvrigt ogsaa, og det er maaske til syvende og sidst det væsentlige, bedre Forudsætninger for at tage Del i Afgørelsen af den Række af vigtige Spørgsmaal, som det ærede Medlem pegede paa, og som jeg værdsætter lige saa fuldt som han.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Bertel Dahlgaard har Ordet for en kort Bemærkning.

Bertel Dahlgaard: Jeg har aldrig tvivlet om, at det ærede Medlem med Henblik paa Muligheden for Opløsning af Landstinget vilde gaa frem paa regulær, forfatningsmæssig Vis; men det, jeg har søgt at fremkalde, er, at det ærede Medlem gør sig klart, hvad det vil sige i Praksis. Det vil sige, at det ærede Medlem nu, for at Landstinget skal kunne opløses til Efteraaret, forlanger, at der skal gennemføres en Grundlovsændring, og jeg spørger saa det ærede Medlem, hvor omfattende han mener denne Grundlovsændring skal være. Det er selvfølgelig for at opløse Landstinget tilstrækkeligt, at der gennemføres en Grundlovsændring, som saa senere bekræftes af en ny Rigsdag, en Grundlovsændring, der indfører 21 Aars Valgretsalder. Det er tilstrækkeligt, men jeg vil gerne spørge det ærede Medlems Parti, om dette Parti virkelig vil gaa ind for en Grundlovspolitik, som tilsigter at gennemføre ensartet Valgretsalder paa 21 Aar til begge Rigsdagens Ting, uden samtidig at gennemføre en Ændring af Reglerne for de to Tings Organisation. Hvis det ærede Medlem og hans Parti vil en saadan yderligere Ændring, vil jeg være fuldt enig med det ærede Medlem og hans Parti, og saa er Problemet blot, om det kan gøres saa betids, at vi kan faa Landstingsvalg til Efteraaret. Hvis det er muligt, og hvis den højtærede Indenrigsminister vil give Tilsagn herom, er jeg og mit Parti

rede til at medvirke hertil med al mulig Styrke.

Kristen Amby: Det ærede Medlem Hr. Bertel Dahlgaard har fremstillet denne Sag, som om dette at kræve et Landstingsvalg samtidig med det kommende Folketingsvalg maatte være ensbetydende med enten at lave Ændring af Grundloven med Hensyn til Valgretsalderens Nedsættelse, hvad man formentlig ogsaa kunde enes om, eller — og jeg er enig med det ærede Medlem i, at en saadan Grundlovsændring isoleret vil være uheldig — at faa en Kommission nedsat, som kunde arbejde saa hurtigt, at man kunde faa en Ændring gennemført her i Rigsdagen, efter at Spørgsmaalene var gennemarbejdet, og saa faa et virkeligt Grundlovsændringsvalg foretaget ved det førstkommende Valg.

Jeg forstaaer ikke rigtig, at det ærede Medlem, naar han maa være bekendt med, hvad der herom er sagt offentligt i Bladene flere Gange, bl. a. fra mit Partis Side, ikke er klar over, at der er en anden Vej at gaa. Jeg maa maaske først sige, at jeg er enig med det ærede Medlem i, at en isoleret Gennemførelse — og det kunde kun ske, hvis en Folkeafstemning senere bekræftede den — af en Grundlovsændring, der gav 21 Aars Valgretsalder og ikke andet, det vilde efter min Mening betyde, at man satte Bom for at gennemføre den Grundlovsændring, som vi, som mange af os mener er nødvendig at gennemføre. For man kan naturligvis ikke komme med en reel Grundlovsændring nu og saa om et Aar ændre Grundloven igen, det er umuligt, og det er ogsaa sagt. Men der er Medlemmer i denne Sal, bl. a. det ærede Medlem Hr. Svend Nielsen, der fra denne Talerstol har udtrykt, at man nu isoleret skulde gennemføre i hvert Fald denne Ændring, at vi fik 21 Aars Valgretsalder. Jeg har givet mine Grunde for, hvorfor jeg ikke mener, man skal gaa den Vej. Saa faar man nemlig ikke den rigtige Ændring til sin Tid, idet Befolkningen ganske naturligt vil vende sig imod at gaa til Grundlovsændring det ene Aar efter det andet.

Der er en anden Vej at gaa. Man kan lave en Grundlovsændring, en ren Kommalflytning, nemlig den Grundlovsændring, der gik ud paa, at Landstinget kan opløses, og ikke noget andet end dette alene. Der-ved fik man Landstinget opløst og fik Valg udskrevet til hele Landstinget. Saa er Formaalet naaet. Naar det blev sagt i Forvejen til Befolkningen, er der intet at sige til, at